

Dramaturgul Aurel Baranga asistind la repetițiile „Simfoniei patetice”, dirijate de regizorul... Aurel Baranga

Teatrul Național „I.L. Caragiale” „Simfonia patetică”

O firească și vibrantă emoție stăpânește în-tregul colectiv al Teatrului Național din București aflat la început de nou capitol în noile săli-podoabă ale Capitalei.

În ateliere, adevărate micro-uzine, pe scenă, pretutindenă, domnește atmosfera de muncă creatoare, acum când puține zile ne mai despart de 15 noiembrie, data inaugurării.

Directorul artistic al teatrului, regizorul Horea Popescu, pe care reușim să-l sustragem pentru câteva secunde din virtuțea acestei activități, ne spune:

„Întreg colectivul Teatrului Național așteaptă cu ardere această clipă sărbătorească, acest nou început de drum, în minunata casă pe care le-a pus-o la dispoziție Partidul Comunist Român. E o stagiune plină de înalte răspunderi, pentru că ea se încheagă sub semnul marii sărbători, care va fi cea de a 30-a aniversare a insurjecției naționale antifasciste armate din August. Pot să vă asigur de sentimentul de răspundere de care e pătruns fiecare slujitor al Teatrului Național. Fără îndoială, noile sedii implică o multitudine de probleme artistice și tehnice, legate de dimensiunile sălii, de calitățile spe-

cifice ale scenei, de cadrul sceno-tehnic. Sîntem convinși că prin efortul colectiv al întregului personal vom izbui să fim la înălțimea minunatului dar cu care am fost înzestrați.

După cum se știe, deschidem stagiunea cu *Simfonia patetică* de Aurel Baranga, în regia autorului. Paralel cu aceasta vom prezenta în versiunea scenică a Mariettei Sadova capodopera lui Delavrancea — *Apus de soare*. Îmi revine complexa misiune artistică de a monta lucrarea lui Camil Petrescu — *Danton*. Cu gîndul la unele mai vechi tradiții ale Teatrului Național în legătură cu tinăra generație, vom monta basmul lui Alecu Popovici — *Făt Frumos*. Adaptîndu-le noilor condiții scenice, vom juca aici spectacole ca: *Un fluture pe lampă* de Paul Everac, *Zodia taurului* de Mihnea Gheorghiu, *Coana Chirița* de Alecsandri—Mușatescu, *Furtuna* de Ostrovski, *Becket* de Anouilh, *Castiliana* de Lope de Vega.

Pe a doua scenă — în noua sală-studio — vom juca și două noi piese autohtone sem-nate de Horia Lovinescu și Eugen Barbu, precum și *Furtuna* de Shakespeare, în regia

Pentru Radu Beligan a început numărătoarea inversă înaintea inaugurării noului Național

Marcela Rusu, ascultînd primele acorduri ale „Simfoniei patetice”

lui D. Esrig, *Ploșnița* de Maiakovski, în regia subsemnatului.

Principalul nostru obiectiv: înalta calitate a spectacolelor pentru împlinirea marilor răspunderi politice ale Teatrului Național”.

Simfonia patetică se află în plină repetiție. Profităm de o scurtă pauză pentru a ne adresa lui Aurel Baranga, autorul-regizor:

— *Simfonia patetică, ultima dumneavoastră piesă, se află în repetiții avansate pe noua scenă a Teatrului Național. Fiind vorba de o dublă premieră: a dumneavoastră și a primei noastre scene, v-am ruga să ne vorbiți, întâi despre piesă.*

— *Simfonia patetică realizează un vis mai vechi al meu. E vorba de o lucrare la care am revenit timp de două decenii — da, da, două decenii — cu o înverșunare pe care n-o poate explica decît subiectul, vast și covârșitor, al acestui poem: Eliberarea. Mă sfîșesc să vă spun cîte versiuni am așternut pe hîrtie, prin cîte prefaceri a trecut piesa.*

— *Acum sînteți mulțumit?*

— *V-aș răspunde parafrazîndu-l pe Pascal: dacă mă judec în absolut: nu. Dacă fac o comparație cu tot ce am scris pînă acum: da. Cred că e piesa mea cea mai amplă, în care am mers mai profund în descifrarea destinelor omenești. Fără îndoială, despre această glorioasă și unică pagină a Istoriei noastre se vor scrie, abia de aici înainte, zeci de piese. Vor fi mai bune, mai elocvente, mai zguduitoare, mai patetice. Sînt totuși mulțumit de a fi încercat și eu în limita posibilităților mele modeste.*

— *Sînteți și regizorul spectacolului. Ce ne puteți comunica în această calitate?*

— *Întîi, sentimentul meu de mîhnire de a-l fi pierdut pe Sică, pe bunul, devotatul, entuziastul Sică Alexandrescu, cel ce urma să pună în scenă această lucrare. Încerc să-i țin locul. Am norocul unei distribuții excepționale și doar cîteva nume vor spune totul:*

George Calboreanu față-n față cu un rol contemporan și cu... Toma Caragiu

George Calboreanu, Radu Beligan, Marcel Anghelescu, Marcela Rusu, Irina Răchișeanu-Șirianu, Dem. Rădulescu, Draga Olteanu și, invitat de la Teatrul „Bulandra”, Toma Caragiu, alături de strălucita pleiadă tinăra a primei noastre scene. Decorurile poartă semnătura lui Mihai Tofan, costumele au fost concepute de Gabriela Nazarie. După cum se vede, o echipă verificată și de nădejde.

— *Ultima întrebare, și poate cea mai dificilă: pentru cînd ați planificat premiera?*

— *Irevocabil: 15 noiembrie. E pentru noi toți o datorie de onoare să ne respectăm angajamentul, și vă asigur c-o vom face.*